Programowanie obiektowe - sprawozdanie

INEW0003P - Projekt

Wydział Elektroniki Informatyka

Grupa zajęciowa: PO_sr17 Semestr: 2017/18 LATO

Nazwisko i Imię: Damian Koper Nr indeksu: 241292

Prowadzący: mgr inż. Karol Puchała

Temat - Prosta gra 2D

Ocena Punkty Data

Założenia i opis funkcjonalny programu

Program jest prostą grą 2D, w której głównym zadaniem gracza jest poruszanie się trzema kwadratami, sterowanymi za pomocą tych samych przycisków w tym samym czasie, z punktu początkowego do punktu końcowego po drodze zbierając punkty, które potem przekładają się na końcowy wynik obliczany wzorem:

points * exp((-gameTime+2300)/1000.0)

Trudność gry polega na wspomnianym sterowaniu wszystkimi trzena kwadratami jednocześnie. Aby ukończyć poziom wystarczy przemieścić się do punktu końcowego tylko jednym kwadratem, ale po drodze można napotkać trudności ze wskoczeniem na niektóre przeszkody, gdzie konieczne jest poświęcenie jednego kwadratu i stworzenie sobie "schodków".

Gra może stanowić wyzwanie dla graczy w dziedzinie *speedruningu*, która to polega na jak najszybszem i najdokładniejszym przejściu gry, gdyż na wynik końcowy przekłada się czas, jak i ilość zebranych punktów.

Gra pozwala na zmianę trybu wyświetlania na **fullscreen**, oraz na zmianę nazwy gracza, co pozwala na śledzenie i porównywanie wyników kolejnych rozgrywek.

Diagramy UML

Diagram przypadków użycia:

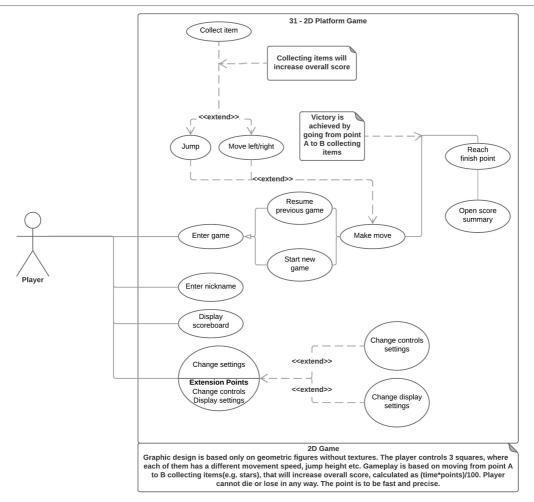
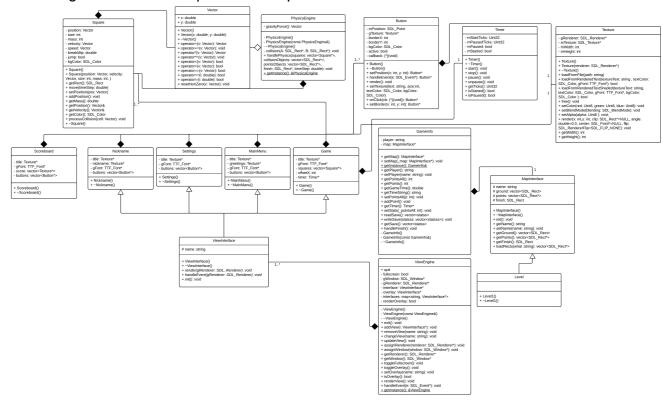

Diagram Klas:

UML Class Diagram - 2D Game | Damian Koper 241292

Program jest napisany w całości przeze mnie w środowisku VS Code. Nie użyłem żadnego kreatora, więc diagram stworzonych przeze mnie klas jest dość obszerny.

Pliki w wyższej rozdzielczości można znaleźć tutaj:

https://github.com/damiankoper/Game_PO_Cpp/tree/master/docs

Kod klas C++

Projektując strukturę programu wzorowałem się na modelu **MVC**. Za silnik graficzny posłużyła mi biblioteka SDL2. Próbowałem rozdzielić widok, od wejścia i pozostałej logiki aplikacji (modelu).

Każdy widok składa się z trzech funkcji:

- 1. init inicjalizacja elementów widoku
- 2. handleEvent obsługa zdarzeń
- 3. render wyświetlanie widoku

Wykonują się one w głównej pętli aplikacji dla aktualnego widoku (dzięki polimorfizmowi). Wszystkie widoki dziedziczą z klasy ViewInterface i dla łatwości identyfikacji, i zmiany, rozpoznawane są przez atrybut name.

```
class ViewInterface
{
  public:
    virtual void render(SDL_Renderer *gRenderer) = 0;
    virtual void handleEvent(SDL_Event *e) = 0;
    virtual void init() = 0;
    std::string getName();
    void setName(std::string name);
    ViewInterface();
    ~ViewInterface();

protected:
    std::string name;
};
```

Wszystkimi widokami zarządza klasa ViewEngine. Obsługuje ona również całą procedurę renderowania elementów ściśle dla SDLa:

```
class ViewEngine
public:
 bool quit;
 void exit();
  void addView(ViewInterface *i);
 void removeView(std::string name);
 void changeView(std::string name);
 void updateView();
 void assignRenderer(SDL Renderer *renderer);
 void assignWindow(SDL Window *window);
  SDL Renderer *getRenderer();
  SDL Window *getWindow();
 void toggleFullscreen();
 void toggleOverlay();
 void setOverlay(std::string name);
 bool isOverlay();
 void renderView();
  void handleEvent(SDL Event *e);
  static ViewEngine &getInstance();
private:
 ViewEngine();
 ViewEngine(const ViewEngine &);
  std::map<std::string, ViewInterface *> interfaces;
 ViewInterface *interface = NULL;
 ViewInterface *overlay = NULL;
 bool renderOverlay;
  SDL Renderer *gRenderer;
  SDL Window *gWindow;
 bool fullscreen;
};
```

Klasa zarządzająca widokami ViewEngine. Z założenia powinna istnieć tylko jedna jej instancja i powinna być ona dostępna we wszystkich widokach/kontrolerach, użyłem więc wzorca **Singleton**.

W danej chwili istnieć (i być dostępna wszędzie) powinna również tylko jedna klasa zarządzająca danymi gry GameInfo. To samo tyczy się silnika fizycznego, który obsługuje kolizje i siły działające na obiekty. Kolejno klasy GameInfo i PhysicsEngine:

```
//pomocnicza struktura przy zapisie do pliku - wyniki graczy
struct statss
    int score;
    char name[100];
};
/ * *
 * Singleton
 * /
class GameInfo
public:
  std::string getPlayer();
 void setPlayer(std::string name);
 MapInterface* getMap();
 void setMap(MapInterface * map);
  int getPointsAll();
  int getPoints();
  double getGameTime();
  std::string getTimeString();
 void setPointsAll(int p);
 void addPoint();
 Timer* getTimer();
 void setStats(int pointsAll);
  std::vector<statss> readSave();
 void writeSave(std::vector<statss> statsss);
  std::vector<statss> getSave();
 void handleFinish();
  static GameInfo &getInstance();
private:
 GameInfo();
 GameInfo(const GameInfo &);
  std::string player;
  std::vector<statss> bestScore;
  int points;
  int pointsAll;
  Timer *gameTimer;
 MapInterface *map;
};
```

```
/ * *
 * Singleton
class PhysicsEngine
public:
  static PhysicsEngine &getInstance();
 void handlePhysics(std::vector<Square *> squares,
                      std::vector<SDL Rect *> collisionObjects,
                      std::vector<SDL Rect *> *pointsObjects,
                      SDL Rect *finish,
                     double timeStep);
private:
  PhysicsEngine();
  PhysicsEngine(const PhysicsEngine &);
 Vector collision(SDL Rect *A, SDL Rect *B);
  Vector gravityForce;
};
```

W celu zbudowania UI stworzyłem też klasę przycisku <code>Button</code>, której jednym z parametrów jest wskaźnik na funkcję, która ma się wykonać po naciśnięciu przycisku. Użyłem tu też method chaining, co znacznie ułatwia konfigurację. Jako kontrolka umieszczona w widoku przycisk ma swoje metody <code>render()</code> i <code>handleEvent()</code>, które wywoływane są w widoku:

```
class Button
public:
 Button();
 Button *setPosition(int x, int y);
 Button *handleEvent(SDL Event *e);
 void render();
 Button *setTexture(std::string text, int size, SDL Color, SDL Color
bgColor);
 Button *onClick(void (*cb)(void));
 Button *setBorder(int x, int y);
private:
 SDL Point mPosition;
 Texture *gTexture;
 int borderX;
 int borderY;
 SDL Color bgColor;
 bool active;
 void (*callback) (void); //click callback function
};
```

Stworzenie klasy Vector z przeładowanymi operatorami ułatwiło mi obliczenia pozycji, kolizji itd:

```
class Vector
 public:
   Vector();
    Vector(double x, double y);
    Vector operator+(const Vector v);
    Vector operator+=(const Vector v);
    Vector operator*(const int i);
    Vector operator*(const double i);
    Vector operator/(const double i);
    bool operator==(const Vector v);
    bool operator==(const double i);
    bool operator! = (const int i);
    void resetNonZero(Vector v);
    bool operator<(const Vector v);</pre>
    double x, y;
};
```

Klasa bohatera - kwadratu zawiera wszystkie niezbędne atrybuty określające położenie, jak i jego właściwości fizyczne. Zawiera również metody odpowiedzialne za ruch i regowanie na kolizje:

```
class Square
public:
  Square();
  Square (Vector position, Vector speed, int size, int mass, double
breakMtp, int accTime);
  SDL Rect getRect();
 void move();
 void addPosition(double timeStep);
 double getMass();
 Vector &getPosition();
 Vector &getVelocity();
 SDL Color getColor();
 void processCollision(Vector coll);
  ~Square();
private:
 Vector velocity;
 Vector position;
  int size;
 double mass;
 Vector speed;
 double breakMtp;
 int accTime;
 bool jump;
  SDL Color bgColor;
};
```

Dalej pozostają klasy, które obudowują potrzebne funkcje SDLa, takie jak Texture i Timer. Listing ich kodu tutaj nic by nie wniósł.

Klasy wszystkich widoków wyglądają podobnie. Umieszczam klasę MainMenu:

```
class MainMenu : public ViewInterface
{
  public:
    MainMenu();
    ~MainMenu();
    void render(SDL_Renderer *gRenderer);
    void handleEvent(SDL_Event *e);
    void init();

private:
    Texture *title;
    Texture *greetings;
    TTF_Font *gFont;
    std::vector<Button *> buttons;
};
```

Jak widać w prywatnych zmiennych znajdują się elementy widoku takie jak napisy, potrzebne czcionki i przyciski.

Jedynym znacząco różniącym się widokiem jest widok samej gry, gdzie zostały dodane metody odpowiedzialne za pracę *kamery* (offset OX):

```
class Game : public ViewInterface
public:
 Game();
  ~Game();
 void render(SDL Renderer *gRenderer);
 void handleEvent(SDL Event *e);
 void init();
 Square* maxRight();
 void calculateOffset();
private:
  TTF Font *gFont;
 TTF Font *gFontOutline;
 Texture *time;
 Texture *points;
 Timer *timer;
  int offsetX;
  int border;
  std::vector<Square *> squares;
};
```

Mapa gry zbudowana jest wyłącznie z prostokątów. Myśląc przyszłościowo, stworzyłem również klasę bazową poziomu i chciałem dziedziczyć różne ich rodzaje, jednak brak czasu i kompleksowość obecnych rozwiązań odwiodły mnie od rozbudowy tej idei.

```
class MapInterface
public:
 virtual void init() = 0;
  std::string getName();
 void setName(std::string name);
  std::vector<SDL_Rect *> loadRects(std::string what);
  std::vector<SDL Rect *> getGround();
  std::vector<SDL Rect *> *getPoints();
  SDL Rect *getFinish();
 MapInterface();
  ~MapInterface();
protected:
  std::string name;
  //Map geometry
  std::vector<SDL_Rect *> ground;
  std::vector<SDL Rect *> points;
  SDL Rect *finish;
};
```

Klasa ta odpowiedzialna jest za wczytywanie danych mapy z pliku zgodnego z formatem:

```
-600, 620, 24000, 100

-600, 0, 100, 1000

500, 520, 100, 100

700, 420, 100, 100

900, 370, 400, 80

900, 300, 80, 400

1600, 200, 90, 300
```

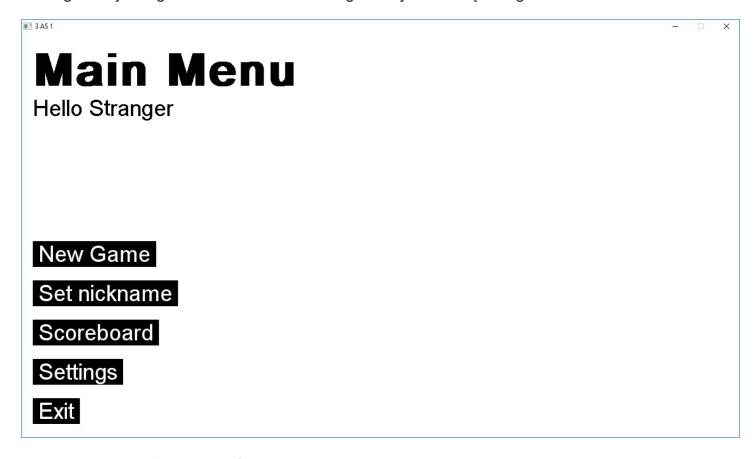
Są to pozycje i wymiary prostokątów tworzących mapę. Podczas debugowania i tworzenia mapy odczytywałem plik co cykl głównej pętli programu, co dało efekt rzeczywistego podglądu zmian.

Główna pętla programu, po uproszczniu wygląda tak:

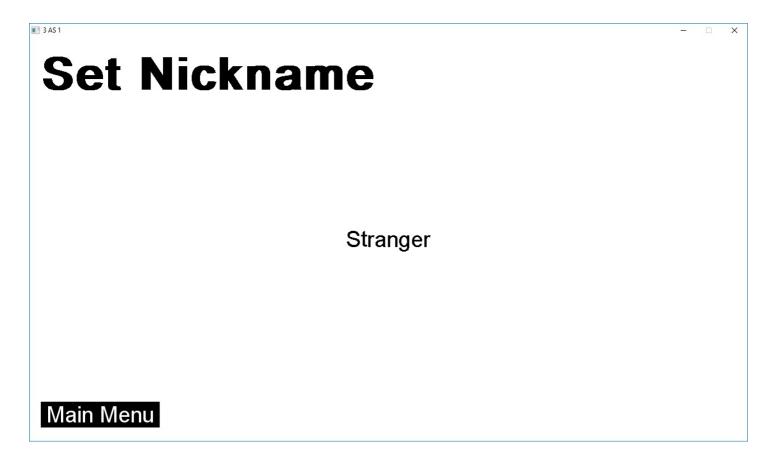
```
while (!ViewEngine::getInstance().quit)
{
    while (SDL_PollEvent(&e) != 0)
    {
        ViewEngine::getInstance().handleEvent(&e);
    }
    ViewEngine::getInstance().renderView();
}
```

Opis użytkowy programu

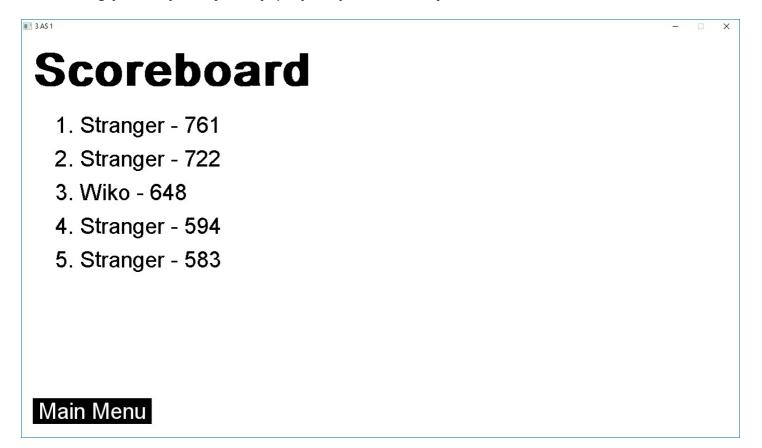
Menu główne jest logicznie skonstruowane. Na górze wyświetla się nick gracza:

Nick można zmienić klikając w Set nickname:

Gracze mogą zobaczyć swoje 5 najlepszych wyników w sekcji Scoreboard:

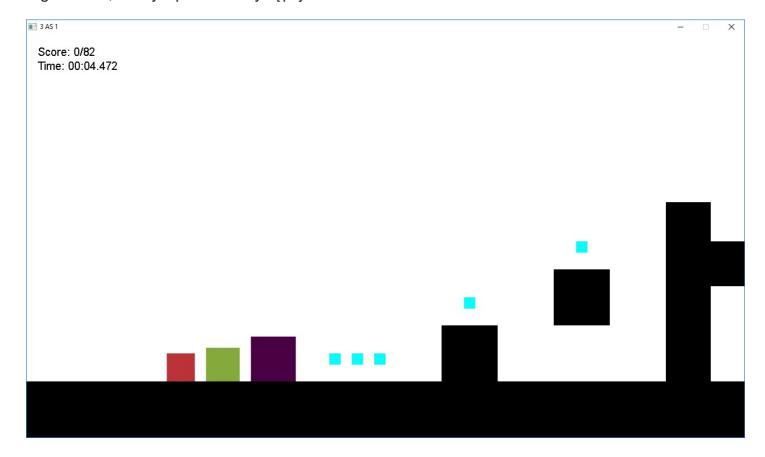

Jedyną dostępną opcją w menu **Settings** jest przełączenie ekranu w tryb fullscreen:

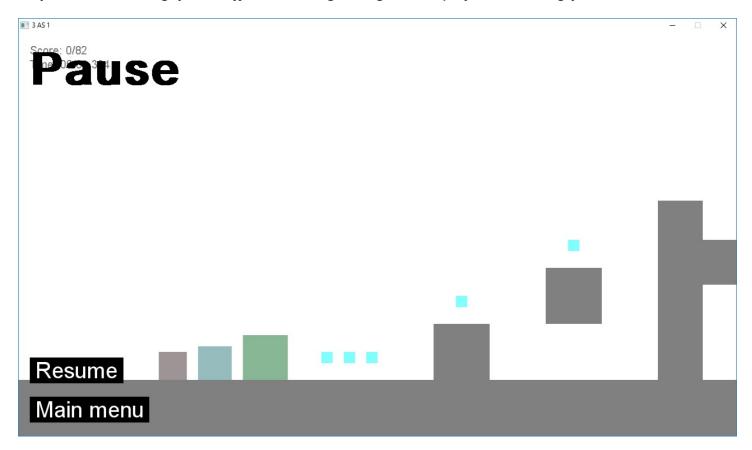

Gra

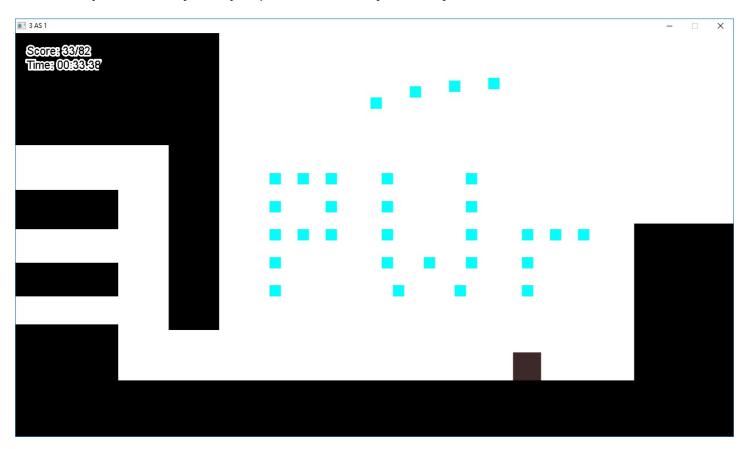
Po kliknięciu na przycisk **New game** gracz zobaczy początkową część poziomu z trzema kwadratami o losowych kolorach. Turkusowe kwadraciki są punktami, których, jak można zobaczyć w lewym górnym rogu ekranu, w całym poziomie występuje 82:

Z każdego miejsca poziomu gracz, po wciśnięciu klawisza **ESC**, zostanie przeniesiony do menu pauzy, skąd może wznowić grę albo wyjść do menu głównego bez zapisywania stanu gry:

Znalazło się również miejsce, by wspomnieć o naszej kochanej uczelni:

Listing kodu C++/Python

Cały kod został napisany przeze mnie i wszystkie pliki dostępne są pod adresem: https://github.com/damiankoper/Game PO Cpp/tree/master/src

https://github.com/damiankoper/Game_PO_Python/tree/master/src

SDL2 w Pythonie ma odzworowanie 1:1 jako biblioteka PySDL2. Logika i struktura aplikacji pozostała niezmieniona.

Wnioski

Udało mi się zapogramować większość zaplanowanych przeze mnie funkcjonalności. Jedną z rzeczy, których nie udało się zrobić jest zmiana ustawień strowania. Oczywiście po czasie widać, że część kodu wymaga refraktoryzacji, jednak nie mam w planach rozwijania tego projektu. Powiniennem był bardziej trzymać się moich założeń maksymalnego zagnieżdżania logiki renderowania i obsługi zdarzeń, czego nie widać w widoku Game, gdzie ręcznie renderuję elementy mapy, jak i same kwadraty. Wybrałbym również bibliotekę SFML zamiast SDL, która to ma już zaimplementowane elementy takie jak wektory i timery. Zdecydowałem się na SDL gdyż moja wiedza na temat SFMLa była mniejsza, oraz z uwagi na fakt posiadania przez PySDL dobrej dokumentacji i odwzorowania 1:1 co znacząco skróciło etap przepisywania programu na drugi język, a co było moim głównym celem. Rozwój projektu mógłby operać się na rozbudowie elementów platformowych, dodanie elementów ruchomych, rozwój silnika fizycznego użyciu na przykład **Box2D**.